

רref 4960/24 - פהימה עיסא נ' מדינת ישראל

רע"פ 4960/24 - פהימה עיסא ב' מדינת ישראל לעליון

רע"פ 4960/24

פְּהִימָה עִיסָא

תג

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[19.06.2024]

כבוד השופט ח' כבוב

בגשנות ר'...

שניתו על-ידי כבוד הש

בזאת בזאת

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז' מרכז-לוד מיום 29.05.2024 בעתפ"ג 12376-05-02
שניתן על-ידי כבוד השופטת א' פינק; בקשה לעיקוב ביצוע
בשם המבקרת - "המחלטה"

1. ביום 15.04.2024 נעתר בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט נ' שטרנלייכט בヅה"מ 22-06-50449) לבקשת המשיבה, והעניק לה ארכה בת 60 ימים לצורך ביצוע צו הריסת המינהלי שהוצע ביחס לבנייה במקרקעין הידועים כגוש 8865, חלקה 38, בכפר קאסם. הבקשה והחלטת בית משפט השלום יסודן בהוראות סעיף 224 חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, שוו לשונן:

"(א) ניתן צו הרישה מינהלי, ובכלל זה ניתנה הוראה לעניין עבודה אסורה נוספת לפי סעיף 223, רשות הרשות המוסמכת לבצע את הצו לבקש לבית המשפט ארוכה לביצוע הצו או ההוראה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת ארכה לביצוע הצוו או ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), מינוחים שיירשםו, ובלבד שscr כל תקופות הארכה לא יעלה על שישה חודשים".

ברם, בשים לב למועד בו הוגשה הבקשה, נדרש בית המשפט להכריע, תחילת, בדבר קיומם של נימוקים מיוחדים שיירשמו לאיחור בהתאם לתקנות 2(א)(2) ו-6^תתקנות התכונן והבנייה (סדרי דין בבקשת לעניין צו הרישה מינהלי), התשע-2010, הקובעת, בהתאם, כי יש להגיש בקשה להארכת מועד לביצוע צו עד שבעה ימים לפניהם ממועד ביצועו, וכי אין לדון בבקשתה בה לא מתקיימים תנאי התקנות, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

2. לאחר שקיים דין במעמד הצדדים (במהלכו הוצאה המבוקשת מן האולן נוכח התנהלותה), נמצא כי טעמיה של המשיבה, שיסודם ברגישות היתרתה בביטוי צו הריסת במהלך חדש הרמאדן, בשילוב עם מלחמת חרבות ברחל והבחירות המקומיות שהתקיימו בcpf קאסם באוטה העת - עומדים בדרישות הדיון הן ביחס לצורך בארכה הנו ביחס למועד בו הוגשה הבקשה. בית משפט השלום היה ער למורכבות הדברים בשל נסיבות העניין הפרטניות, ומפתח חשיבותם הדברים אביה הנמקתו בנדון:

"בתchiair התומר בבקשתה [...] נאמר כי נקבע מועד לביצוע צו הירisa ליום 4.3.24, והמשטרה נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו, אך בשל מערכת בחירות רגישה בכפר קאסם, בשל חדש הרמדאן, ובשל מלחתת חרבות בחרזל, נדחה ביצועו של הצו.

- אין ספק כי עצם קיומה של מלחמת חרבות ברזל, ידוע היה - לצערנו - זמן ניכר לפני כן, החל מיום 7.10.23. גם קיומו של חדש הרמאן באותה עת, היה ידוע מראש. קיומו של יום בחירות לרשותות המקומיות ביום 27.2.24 גם הוא היה ידוע מראש. אם כן, אין בניוקים אלו כשלעצמם להוות נימוקים מיוחדים, שיש בהם כדי להצדיק את אי הגשת הבקשה להארכת המועד בזמן הקבוע בתקנה 2(א)(2) הנ"ל.
- השאלה היא, האם יש בדחיפות ביצוע הצו, שהיא מתוכן ליום 4.3.24, כדי להוות נימוק מיוחד המצדיק דחיפות מועד הגשת הבקשה להארכת המועד המבוקשת עצמה.
- בתצהיר התומך בבקשתה, אין אמ衲 פירוט בעניין זה. כל שנאמר שם (סעיף ג' לתקהיר): 'זו ההרישה היה קבוע ליום 4.3.24 המשטרת אף נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו'. בהמשך (סעיף ד' לתקהיר הנ"ל) נאמר, כי בשל שלושת הנימוקים המפורטים לעיל - הבדיקות לרשותות המקומיות, מלחמת חרבות ברזל וחודש הרמאן, הוחלט שנכוון להימנע מביצוע הצו בעית הזז.
- ב"כ המשיבה [היא המבקשת - ח' כ'] בחר שלא לחקור את המצהיר בחקירה נגדית על האמור בתצהירו, יהיו נימוקיו אשר יהיו. בנסיבות אלו, אין לי אלא לקבל את האמור בתצהיר כתובו וכלשונו. דא עקא, עדין עולה השאלה האם באמור בתצהיר יש די. לא נאמר שם, מתי הוחלט על דחיפות הביצוע, ומה היה הגורם המיידי לכך. יחד עם זאת, מניסוחו של התצהיר ניתן להסיק, כי הדברים הוחלטו בסמוך למועד הביצוע הצפוי, שהרי נאמר שם, כי המשטרת נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו. עוד יש לומר, כי אכן לא נאמר בתצהיר מה היה הגורם המיידי, שהוביל לביטול התכנית לבצע את הצו ביום 4.3.24, אך בהקשר זה ד' בנימוקים המפורטים בסעיף ד' לתקהיר, כאשר הפסיקת ההחלטה בשיקולים בטעונים כמצדיים הארכת מועד לביצוע זו ההרישה".
3. הבקשה לרשות ערעור שלפני נסובה על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' פינק), בעטפ"ב 12376-05-24 מיום 29.05.2024, שדחה את ערעורה של המבקשת על החלטת בית משפט השלום. זאת, שלא נמצא טעם מבורר להתערב בקביעה כי בנסיבות מקרה זה - התקיימו דרישות הדין. בפסק דין העיר בית המשפט המחוזי כי בהתחשב במקול השיקולים הרלוונטיים "[...]. אין זה מקום לקיים ביקורת מינימלית על החלטה בדבר מועד ביצוע הפניי [...]. בית המשפט המחוזי אף ציין את התנהלות המבקשת, ובפרט את הרושםci היא עשו כל שלאל ידה על מנת לסקל את ביצוע הצו. לא זו אף זו הוער, כי "לא נהיר כלל אם ניתן להשיג על החלטה המאריכה את המועד לביצוע צו הרישה מינהלי, לפי סעיף 224(ב) [...] חוק זה אינו מסדר הליך ערורי במרקחה מעין זה [...]."
4. בבקשתה שלפני נטען כי מקרה זה מעורר שאלה משפטית עקרונית, בפרט לאור הערת בית המשפט המחוזי כאמור לעיל, שעניירה הוא "האם אכן להעביר ביקורת מינימלית על השיקולים שעמדו בסיס החלטה שלא לבצע צו הרישה מינהלי במועדו". כן נטען טענות ערעוריות שונות.
5. לאחר שעניינו היבט בבקשתה, לא מצאתי כי מקרה זה מצדיק מתן רשות לערער. כיצד, בקשה רשות ערעור ב'גיגול שלישי' תתקבל במקרים החרגים בהם עולה שאלה שפטית עקרונית החורגת מעניינים של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור אשר נגרם לבקשת (רע"פ 6242/23 הכרוי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.10.2023)). עניינה של המבקשת לא בא בקהל אותו מקרים חריגים שהרי היא נטועה בנסיבות המקרים הפטניים, ובהחלטה בית משפט השלום שהשתכנע מהニוקים הקונקרטיים שהוצעו לו, שהיו קשורים בזמן, במקום והתנהלותה של המבקשת לרבות בחירתה שלא לחקור את המצהיר מטעם מושטרת ישראל; החלטה שבאה במשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב.
6. בנטון כאמור, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת ומילא נדחתה הבקשה לעיקוב ביצוע שהוגשה עמה. ניתנה היום, י"ג בסיוון התשפ"ד (19.6.2024).

שוף